

13. לנו אין ענין בסידור אזורי - שייכותנו היא לעולם ולא לאזור, אלא
בסידור בינינו ובין אמריקה, או עם נטו כולה.

הענין המקומי שלנו - הוא שלום עם הערבים. זה לא כרוך דווקא בכעיס
בלחמ עולם.

- נמנעתי עם חכורת נוער שלנו החרדים לנחל. שוב הכבדתי להם הסגב ועוד
יש להימנע אהם.

- בערב עליתי לירושלים.

29.3.53, יום א' יג' ניסן

ישיבת הממשלה. הודעתי שאני רוצה בחזרתנות ראשונה - נראה לי בדרך
ליום העצמאות - להבהיר כי הסלום בינינו ובין הערבים הוא גורף הסלום העולמי,
ולכן אנו מוכנים בכל רגע לשלום. אולם אם הערבים יכליכ לחכות - גם אנו יכלים
לא פחות. ושלום גירוסו עם ישראל זו כמי שהיא קיימת, ולא עם ישראל כמי שכי
שהוא היה רוצה שתהיה. אנו מוכנים לטיוע לישוב המליכים בארצות קרב בהסלום
פיצויים, ואם יהיה מו"ב אנו בטוחים שהתביעות החסריות ההדדיות יהיו בלי
קושי מיוחד.

כל החברים הסכימו להכין החצתרה, אבל אחדים דרשו שלא אחכה עם יום
העצמאות ואכריז על כך בהקדם. אני רואה חזרתנות פתאומה כזו, לעמי יום
העצמאות.

- אה"צ ירדתי לסבריא, לבלות פח חגג. (נוסח חודעהי בממשלה) "שלום בינינו ובין הערבים הוא צורך השלום העולמי. במידה שזהו רק ענין מקומי - חרי אנו יכולים לחכות לא מהות מהערבים. לשם חיזוק השלום בעולם אנו מוכנים בכל רגע להפוך חוזי שביחות הנסק לאסנות שלום המידיות בינינו ובין הערבים, ולהכנס מיד במו"מ עם כל מדינת ערבית.

ברור ששלום בינינו ובין הערבים - הוא שלום בין המדינות הערביות כמו שהן קיימות, ובין ישראל הקיימת כפי שהיא (על ירושלים ועל גבולותיה). נוכל להגיע לידי הסכם בדבר ההבטחות הכספיות וההדדיות בינינו ובין שכנינו - מהוך רצון טוב, ונשלם טיצויים בעד הקרקעות לסוכה ישוב הפליטים במדינות ערב."

4.4.53 יס' ניסן

הבוקר הומתע העולם שוב בהודעה רשמית ממזקנת, כי הרומאים היהודים שהאטמו - חוכה טהם חפים ממעט, ו"ההודאות" שלהם הוצאו באמצעים מסורים, בניגוד לחוק הרומי, והרומאה שהעלילה עליהם וקיבלה גרס לנין - נלקח כמנו חפרס, והרומאים הוצאו לחומס. המאשימים נאכרו. "צדק טובישי"!

הכינותי חודעה בשם הממשלה וביקשהי שדך ובן דור שיאלו לרעתם של חברי הממשלה.

"ממשלת ישראל שמעה בסיסוק רב על ההודעה הרשמית שמורמכה במזקנת, כי העלילה שהוטלה על רומאים יהודים הוכחה בעלילת שוא, ו"ההודאות", כביכול,